

MEMORANDUM 241.

Handwritten signature: Han Blaisse

Van : DWS

Aan : M

c.c. T
S
DGPZ
DGEM

Betreft: Aantekening Mr Blaisse inzake prae-integratie overeenkomsten.

1. De Heer Blaisse wil door middel van een stelsel van multilaterale verdragen de weerstanden uit de weg ruimen, welke thans een Europese economische integratie verhinderen en op deze wijze voorwaarden scheppen waaronder een dergelijke integratie uiteindelijk zou zijn te verwezenlijken.
2. In het kader van deze verdragen zou echter reeds van de aanvang af er mede rekening moeten worden gehouden dat bepaalde gemeenschappelijke maatregelen zoals investeringen, research, ter beschikking stellen van know-how, zouden moeten passen in het raam van de latere optimale specialisering, welke met de integratie wordt beoogd.
3. Dit veronderstelt naar dezz. mening echter dat de deelnemende landen vooraf een algemeen gemeenschappelijk inzicht moeten hebben in, en een globaal plan voor, de uiteindelijke situatie, welke zij wenssen te scheppen.
Alleen op een dergelijke basis immers zal men de noodzakelijke prioriteiten kunnen vaststellen en de onvermijdelijke keuze kunnen doen tussen de objecten waarvoor men, b.v. via het door Mr Blaisse genoemde Europees investeringsfonds, een gemeenschappelijke steun ter beschikking ~~te~~ stellen.
4. De hiervoor noodzakelijke overeenstemming tussen de betrokken landen vraagt echter tevens een bereidheid tot het brengen van zekere offers, welke bereidheid thans volgens Mr Blaisse juist ontbreekt.
Naar dezz. mening is een dergelijke ontwikkeling dan ook inderdaad alleen mogelijk in het kader van een supra-nationale organisatie, waarin supra-nationale organen de bevoegdheid hebben tot het opleggen van dergelijke offers in het gemeenschappelijk belang, doch tevens hiervoor onderworpen zijn aan een democratische controle en een onafhankelijk gerechtshof.
5. Op multilaterale basis zijn ongetwijfeld zekere regelingen mogelijk, die rechtstreeks het belang van de betrokkenen dienen of althans geen al te grote offers vergen.
Overeenkomsten waarbij echter door een of meer der betrokken partijen werkelijk belangrijke offers gebracht zouden moeten worden met het oog op een, eerst op lange termijn te bereiken voordeel, zijn naar dezz. opvatting alleen verwezenlijkbaar in het kader van een werkelijk supra-nationale organisatie. Bovendien zal ook elk land de mogelijkheid dat in zijn hulpverlening (c.q. offer) uiteindelijk voor niets zal zijn gebracht, omdat het gebeneficiëerde land op het kritieke moment door inwendige oorzaken de integratie verwerpt, wantrouwen.

21 Februari 1955.